

РЕШЕНИЕ

№ 1477

гр. Велико Търново, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИМИР БАЛДЖИЕВ**

при участието на секретаря **ЦВЕТЕЛИНА ГР. РУСЧЕВА**
като разглежда докладваното от **ВЛАДИМИР БАЛДЖИЕВ** Гражданско дело
№ 20234110102074 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на *, в която се излагат твърдения, че се намира в договорни отношения с *относно доставената електроенергия по партида с клиентски *. Ищецът твърди, че ответникът е начислил електрическа енергия по партидата му за периода от 01.10.2013г. до 30.04.2016г. на стойност от 5139,64 лв., за което е издадена фактура *. Навеждат се доводи, че посочената сума е недължима тъй е погасена по давност и не съответства на потребеното количество електроенергия. С оглед гореизложеното, се отправя искане до съда да постанови решение, с което да се приеме за установено, че ищецът не дължи на ответника начислената с фактурата сума за електроенергия от 5139,64 лв., както и да го осъди да заплати направените по делото разноски.

Ответникът, в отговора по чл. 131 от ГПК, оспорва основателността на предявения иск. Изтъква се, че от 01.10.2013г. ищецът не е предоставил достъп до обекта си за отчитане показанията на средството за търговско измерване както и че на 21.02.2023г. след проверка от служители на * е отчетено количество електроенергия от 131533 kWh, за което е съставен констативен протокол. Твърди се, че отчетеното количество електроенергия е разпределено за периода от месец октомври 2013г. до месец февруари 2023г. на база крива на потреблението на ищеца от предходен редовен отчет за времето от месец януари 2012г. до месец декември 2012г., като за периода от 01.10.2013г. до 30.04.2016г. са разпределени 38160 kWh на стойност от 5139,64 лв., които подлежат на заплащане от потребителя предвид съществуващите между страните облигационни отношения за продажба на електроенергия. Навеждат се доводи, че вземането не е погасено по давност тъй като

изискуемостта му е настъпила на 29.03.2023г. С оглед гореизложеното, отправя искане до съда да постанови решение, с което да отхвърли исковата претенция и за присъждане на разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Предмет на делото е отрицателен установителен иск по чл. 124, ал. 1 от ГПК.

От събрания доказателствен материал се установява следната фактическа обстановка:

Между страните не се оспорва, че ищецът е собственик на недвижим имот, намиращ се в * и че във връзка с ползването на услуги за доставка на електроенергия за същия е открита партида при ответника по клиентски*. През периода от 31.10.2013г. до 21.02.2023г. монтираното в обекта средство за търговско измерване /СТИ/ на доставяната електрическа енергия не било отчитано или проверявано, а длъжностното лице, което следвало да извърши тези действия, посочило като причина за неизпълнението - неосигурен достъп. На 21.02.2023г. служители на * проверили електромера, за което съставили констативен протокол *, подписан от проверяващите лица и от представител на ищеца. Констатирани са показания на дневна тарифа от 224984 kWh и на нощна тарифа от 47081 kWh, като поради необходимост от извършване на метрологична проверка СТИ е демонтирано, а впоследствие бракувано. Поради установената разлика след последния отчет на електрометра на 01.10.2013г. от 107231 kWh по дневната тарифа и от 24302 kWh по нощната тарифа, на 15.03.2023г. ответникът издал фактура с * на стойност 5139,64 лв. по партидата на ищеца за плащане на цена за консумирана електрическа енергия за времето от 01.10.2013г. до 30.04.2016г., с падеж 29.03.2023г. От заключението на допуснатата съдебно-техническа експертиза се установява, че процесното СТИ е произведено през 2003г., било е от одобрен тип съгласно Закона за измерванията и е подлежало на периодични метрологични проверки на всеки 4 години от неговата експлоатация. Вещото лице е констатирало, че електромерът е монтиран в обекта на ищеца преди 2005г. като за него липсват данни за технически неизправности или за последващ метрологичен контрол. Установено е, че стойността за количеството пренесена електрическа енергия от 36151,4 kWh за периода от 01.10.2013г. до 30.04.2016г., изчислена на база отчетените за обекта пренесени количества електрическа енергия през 2012г., е в размер на 4794,53 лв. с ДДС.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл. 98а от Закона за енергетиката /ЗЕ/, между страните по делото е възникнало облигационно отношение свързано с доставка на електрическа енергия, по силата на което ищецът е следвало да заплаща доставените от ответника количества електрическа енергия за процесния имот. Отношенията между страните подробно са регламентирани в публично известни Общи условия, които са одобрени от ДКЕВР съгласно чл. 21, ал. 1, т. 4 от ЗЕ, публикувани са по предвидения в закона ред и са влезли в сила. Ответникът има качеството на оператор на разпределителната мрежа и снабдител на електрическа енергия, а ищецът – на потребител на енергийни услуги по смисъла на § 1, т. 41б от ДР на Закона за

енергетиката с оглед обстоятелството, че за процесния период е бил титуляр на вещни права по отношение на имота. С оглед възникналото между страните облигационно отношение свързано с продажбата на електрическа енергия, ответникът в качеството на продавач и на основание чл. 187 от ЗЗД е следвало при условията на пълно и главно доказване да установи, че реално е доставил на ищеца посочените в процесната фактура количества енергия. Последното се намира в пряка зависимост от правилното им измерване и отчитане от съответното СТИ по смисъла на Гл. 9 от Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия чрез електроразпределителните мрежи на* /Общите условия/, което от своя страна е функция от техническата му годност да осигурява точност и достоверност на измерванията. Съгласно чл. 34 от Общите условия всяко СТИ подлежи на първоначална и последваща проверка по реда на Закона за измерванията и нормативните актове към него, а на основание чл. 40 от същите, * има задължение да ги поддържа в изправност. В разглеждания случай СТИ за имота е вписано в публичния регистър на БИМ за одобрените средства за измерване като за процесния период не е било метрологично годно поради липсата на периодични проверки в тази насока в продължение на повече от 15 години. Не е доказано по безспорен начин дали това се дължи на неизпълнение на задължението на ищеца да осигури достъп до СТИ или на неизпълнение на задължението на * да организира периодичното му отчитане. След демонтажа на електромера, такава проверка отново не е извършена от доставчика на услугите, а вместо това той е бракуван. С това окончателно е възпрепятствана възможността да се установи техническата годност на СТИ да обезпечава точно и достоверно измерване на потребената електрическа енергия, а оттам и дали за периода от 01.10.2013г. до 30.04.2016г. ищецът е потребил електрическа енергия в количество съответстващо на отчетеното от електромера и на отразеното в процесната фактура. Поради изложеното след като ответникът не е доказал, че е доставил на ищеца посочените количества електроенергия съгласно фактура *, не може да възникне и задължение за последния да заплати тяхната цена, в резултат на което предявеният отрицателен установителен иск за недължимост на сумата от 5139,64 лв. е основателен и следва да бъде уважен.

При този изход на делото претенцията на ответника за присъждане на разноски е неоснователна, като той следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 211 лв., представляваща направени по делото разноски за държавна такса.

Водим от горното, Великотърновският районен съд

РЕШИ:

Приема за установено по отношение на*, че *, не дължи сумата от 5139,64 лв. /пет хиляди сто тридесет и девет лева и шестдесет и четири стотинки/, представляваща цена на ползвана електроенергия за периода от 01.10.2013г. до 30.04.2016г. по фактура*, издадена по партида с клиентски *.

Осъжда *, да заплати на *, сумата от 211 лв. /двеста и единадесет лева/, представляваща

направени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване, пред Великотърновския окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____